

en saadan Foranstaltning ikke vilde stemme med, hvad der hidtil er fulgt som Regel her i Landet, og i det hele vistnok maa anses for lidet hensigtsmæssig, kan denne Udvæj formentlig lades ude af Betragtning.

Der kunde derneft være Spørgsmaal om, naar Afsichten af indenlandst Sukker ogsaa bortfaldt — da efter det i Udvælgets Skrivelse omhandlede Lovforslag en Told agtes bevaret for de raffinerede Suffere (nuværende Bos. 227) — ved at forandre Grænsen for, hvad der skal betragtes som raffineret Sukker og hvad som Raasukker, at bevirke, at en Del af det Sukker, der indføres, blev at henregne til raffineret Sukker og altsaa blev beskattet. Ganske vist vil det være en Fordel for Fabrikkerne, hvis Grænsen blev sat til Nr. 16, hollandsk Standard, i Stedet for som nu Nr. 18; thi i Løbet af den sidste halve Snæ Åar er Indførselen af de saakaldte Fariner tiltagen efter en stor Maalestok, hvilket skyldes den nævnte Art Sufferes Renhed og Ensartethed og det i Forbindelse dermed staaende smukke Udseende, men disse Suffere ville, naar Grænsen sættes ved Nr. 16, falde ind under det Sukker, der vedblivende belastes med Indførselstold, og efter Oplysning fra Sukkerfabrikkerne er der ingen Fare for, at de ved Farvning skulle bringes ned under Nr. 16. Men dette kan paa ingen Maade anses som en tilstrækkelig Beskyttelse for Fabrikkerne; thi ogsaa andre Suffere indføres, om hvilke det samme ikke gælder og, naar det erindres, at der i mange Lande ydes Udførselspræmie, som nu i Frankrig og Belgien have naaet en hidtil ukendt Størrelse, hvorfor ogsaa Sukker fra disse Lande nu daglig hyppigere fremkomme til Priser, der ville være ødelæggende for vore Fabrikker, maa det ventes, at Sukker fra disse Lande ved Ophævelse af Tolden fuldstændig vil oversvømme det danske Marked og fordrive vores eget indenlandst Sukker.

Skal det indenlandst Marked derfor føges bevaret for den indenlandst Sukkerindustri, der er af saa stor Bedydning baade for den Mængde Mennesker, der beskæftiges derved, og for Landbruget, med Hensyn til hvilket sidste det ikke maa lades upaaagtet, at Fabrikkerne i de senere År paa Grund af den indenlandst Konkurrence har maaitet ned sætte Betalingen for Roerne, vil dette efter Generaldirektoralets Skøn kun kunne ske paa den Maade, at der i Forbindelse med Nedstætten af Grænsen mellem raffinerede og uraffinerede Suffere fra Nr. 18 til 16 bibeholdes en Toldafgift paa indførte Suffere ogsaa under Nr. 16, hvilket formentlig ikke kunde være lavere end 0.75 Øre pr. Pd.

Med Hensyn til Chokoladefabrikationens Stilling under en saadan forandret Toldbestatning undlader man ikke at tilføje:

I det af Chokoladefabrikanterne under 4de December 1889 til Landstingets Toldudvalg indgivne Antragende er anført, at Chokolade bestaaer af omtrent lige Dele Kakao og Sukker. Efter den gældende Lov svarer den raa Kakaobonne en Told af 4 ½ pr. Pd., men da den ved Fabrikationen svinder 25 p.C., betales altsaa for 1 Pd. renset Kakao til Chokolade 5 ½ ½ pr. Pd. I det nu forelagte Toldlovforslag er Tolden for raa Kakaobonner foreslaet til 10 Øre pr. Pd. hvilket altsaa, naar det anførte Svind af 25 p.C. legges til Grund, giver en Told af 13 ½ Øre pr. Pd. renset Bonne. Tolden for de til Fabrikation af 1 Pd. Chokolade fornødne Materiale udgør herefter Tolden af ½ Pd. Kakao + Tolden af ½ Pd. raffineret Sukker eller, saafremt Tolden paa sidstnævnte bliver sat til 3 ½ Øre = $\frac{13\frac{1}{2} + 3\frac{1}{2}}{2}$

$8\frac{5}{12}$ og Tolden paa det færdige Præparat kunde da under Hensyn til en passende Beskyttelse for vores indenlandst Chokoladefabrikanter formentlig sættes til 15 Øre pr. Pd. Denne Beskyttelse er vel en Del højere end den hidtil værende, men man anser det for betydningsløst paa Grund af den indenlandst Konkurrence. Det maa imidlertid herved bemærkes, at da Chokoladefabrikata hyppigst ere sammenblandede med og indføres sammen med Artikler som Bonbons, Konfekt og Konfekture, vil det, da en Adskillelse mellem disse Varer ved den praktiske Toldbehandling vil medføre store Vanskeligheder, være nødvendigt, saafremt en saadan Reduktion af Chokolade-tolden anses rigtig, at indføre den til Chokolade i Kager, Blomkær eller deslige.

Blekingberg.

F. Weibel,
AØ.

Til Finansministeriet.